

26. aprill 2022

Lahend 37713/18 - väljendusvabadus

Mediengruppe Österreich GmbH vs. Austria

Artikkel 10

Kaebaja äriühing (kaebaja) on päevalehe *Österreich* omanik. 2016. aasta föderaalpresidendivalimiste teise vooru ajal avaldas päevaleht artikli presidendikandidaadi N.H. poliitiliste ringkondade kohta, millele oli lisatud H.S. foto ja paljastas, et H.S. on „süüdimõistetud neonats“. H.S. oli 1995. aastal natsionaalsotsialistliku keeluseaduse alusel süüdi mõistetud seoses neonatside tegevusega. H.S. oli alates vanglast vabanemisest (1999. aastast) elanud diskreetselt elu ning ta ei olnud sooritanud peale seda ühtegi kuritegu. Tema süüdimõistmine oli vahepeal karistusregistrist kustutatud. H.S. algatas edukalt tsiviilhagi kaebaja vastu, millega keelati H.S.-i foto avaldamine, kui teda kutsutakse saatetekstis „süüdimõistetud neonatsiks“. H.S.-i mittevarelise kahju hüvitamise nõue jäeti rahuldamata. EIK-sse pöördudes tugineb kaebaja artiklile 10 ja leiab, et tema sõnavabadust sellise kohtuotsusega rikutud.

EIK märkis, et siseriiklike kohtute otsused kujutasid endast sekkumist kaebaja äriühingu sõnavabaduse õigusesse, mis oli „seadusega ette nähtud“ ning teenis legitiimset eesmärki kaitsta teiste õigusi ja mainet, eelkõige H.S.-i õigust eraelu austamisele. EIK leidis, et seega oli peamine küsimus selles, kas siseriiklikud kohtud leidsid kaalul olevate konkureerivate õiguste vahel õiglase tasakaalu.

EIK märkis, et siseriiklikud kohtud ei takistanud kaebajal H.S.-i ja tema poolt kunagi toime pandud kuritegude kajastamist, vaid keelasid üksnes avaldada H.S.-i fotot, kui H.S.-i samal ajal saatetekstis nimetati süüdimõistetud neonatsiks. EIK leidis, et sellises kontekstis tuleb arvestada nii kirjutise sisu ja foto vahelist seost kui ka juuresoleva teksti täielikkust ja korrektsust. Kaebaja poolt avaldatud artikli sisu ei puudutanud H.S.-i ja kaebaja poolt avaldatud teave ei olnud täielik.

EIK leidis kokkuvõtvalt, et juhtumi konkreetsel asjaoludel olid siseriiklike kohtute esitatud põhjendused kooskõlas EIK praktika kriteeriumitega ning need olid sekkumise õigustamiseks „asjakohased ja piisavad“. Sellest tulenevalt ei näinud EIK mõjuvaid põhjusi siseriiklike kohtute seisukohtade asendamiseks enda omadega ja leidis, et sekkumine oli „demokraatlikus ühiskonnas vajalik“. EIK ei tuvastanud seega artikkel 10 rikkumist (häältega 4:3).

Lahendile on lisatud eriarvamus.

[Lahend](#) (inglise keeles)

[Kokkuvõte](#) (inglise keeles)

28. aprill 2022

Lahendid 28492/15 ja 49975/15 - väljaandmine

Khasanov ja Rakhmanov vs. Venemaa

Artikkel 3

Kaebajad, mõlemad Kõrgõzstani kodanikud, seisid silmitsi väljaandmisega sellele riigile, kus neid otsiti taga süüdistatuna omastamises (esimene kaebaja) ja mitmes raskendavatel asjaoludel röövimises, vara hävitamises ja mõrvas (teine kaebaja). Nende väljaandmist ja pagulasseisundi taotlusi puudutavates menetlustes lükati tagasi nende väited, et neid ähvardab Kõrgõzstanis tagakiusamine ja väärkohtlemine, kuna nad kuulusid haavatavasse etnilisse rühma. Kaebajate väljaandmine peatati

¹ Lühiülevaates kajastatud lahendite valiku aluseks on EIK enda otsingumootoris avaldatud Legal Summary'd.

vastavalt 16. juunil ja 12. oktoobril 2015 ajutise meetme alusel, mille EIK määras reegli 39 alusel, mis viitas Venemaa valitsusele, et neid ei tohiks välja saata menetluse ajal. Kaebajad vabastati kinnipidamisest vastavalt 2014. ja 2015. aastal.

Kaebajad kurdavad, et nende Kõrgõzstanile väljaandmise korral ähvardaks neid artikli 3 vastaselt väärkohtlemise oht, kuna nad kuuluvad usbeki etnilisse vähemusse. EIK leidis 19. novembri 2019. aasta otsuses viie poolthäälega kahe vastu, et kaebajate väljaandmisel artikli 3 rikkumist ei toimu. 15. aprillil 2020 suunati asi kaebajate taotlusel suurkojale.

EIK, võttes teadmiseks ÜRO ning teiste rahvusvaheliste, riiklike ja piirkondlike valitsusväliste organisatsioonide aruandeid, jõudis järeldusele, et üldine olukord Kõrgõzstanis ei nõua väljaandmise täielikku keelustamist ja, et etnilised usbekid ei moodusta praegu rühma, mis oleks süstemaatiliselt kokku puutunud väärkohtlemisega Kõrgõzstanis.

Lisaks juhtis EIK tähelepanu, et kumbki kaebaja ei olnud usaldusväärselt tõendanud, et neid ähvardaks reaalne väärkohtlemise oht nende juhtumite konkreetsetel asjaoludel või, et nende suhtes on esitatud süüdistused on esitatud varjatud poliitilise või etnilise motiivi tõttu. EIK märkis, et Venemaa kohtud olid seevastu hoolikalt ja asjakohaselt uurinud väidetavaid individuaalseid riske.

EIK leidis, et kaebajate väljaandmine ei kujutaks endast artikkel 3 rikkumist.

[Lahend](#) (inglise keeles)

[Kokkuvõte](#) (inglise keeles)